ЯК РОЗУМІЮТЬ КО-ОПЕРАЦІЮ
(Продовження зі сторони 3).

го баламутити—перестануть.

Коли хочемо вбачить вепосередньо, як організувались в кріпку кооперативу щоб се пробили фармері на Пінчер Кріку і продавайте свою пшеницю почерез ко-оперативу, а побачимо, що поставивши за собою самі, ніхто вам більше не буде ставити колод під ноги.

Берім собі за приклір організацію солідарність робітників, які тепер вийшли на страйк в едмонтонських майнах: їх секретар дістав від головної кватирі їх юнії 25 тисяч на піддержання страйкуючих майнерів, а як сих не стане, то каже, що ще 75 тисяч прийде. До того робітнича конвенція в Медісин Гет ухвалила оподаткувати всіх юнійних членів по 1 доларови на місяць аж доки робітники не побідять. Се значить, що робітники уміють постояти за собою в борбі з визискувачами їх праці!

Але робітничі юнії також мали свої тяжкі початки. Майнери колись робили по 14 годин, а як зорганізували силу організації, то нині вже лише робить по 8 годин. Мають час і на спочинок, і на читання і розривку. А ви фармері, хоч не робимо вже ні в кого, але працюємо на своїх фармах, як невільники і то задуже маленьку платню.

Організуйтесь фармері, бо в єдності сила, в організації набуджено освіти.

Памятайте, що в борбі з визискуванням і темнотою великим оружием є нам котрий називається „Наш Поступ", бо без часописи не знати, що довкола нас діється і з котрого боку нас ворог може заатакувати. Нам треба постаратись щоб газета виходила що тижня, бо се наш піонер що бореться за права народа.

Фармерський парламент починає свою сесію 23 січня і часопись вам роскаже про те, як і що там буде робитись, шкода лише, що ми не спромоглись аби газета виходила що тижня. Але як ми всі відложимо свої плечі, як кожний фармер заплатить за часопись, то не раз на тиждень, а два рази в тиждень зможемо дістанимо газету.

Тож організуйтесь і будьте сильні!

В. ФИДУН.

ДОПИСИ

ФЕДОРА, АЛБЕРТА

Наша кольонія Федора, лежить трийцять миль на північ від Едмонтону і хочей мало хто знаєш подає вісти про наше житє в українську пресу, то всеж таки сея кольонія ... нашими людьми, як одна з поступовіших в Альберті, а ка під взглядом просвітньо-культурним, не остає позаді других.

Існує в нас Товариство Ім. Івана Франка, котре має власний Народний Дім, а при товаристві істнує Аматорський Кружок, який грає представлення майже що місяця.

Для 31-го грудня відбулись у нас Загальні Річні Збори Товариства в яких брали участь всі члени. (Годиться сказати, що до товариства належить всі українські родини, які тут замешкують). Предсідателем Зборів був Степан Ласківський.

Замітним на сих Зборах було те, що члени дискутували кожну точку за порядком, не перескакуючи з одного про друге, як се загально водиться в наших товариствах і то навіть над дечими дуже сердечними справами пілковиту холоднокровність якби старі парламентаристи.

До Виділу на біжучий рік увійшли слідуючі члени: С. Ласківський, М. С. Фербей, С. Пащіц, Ф. Мигора, і С. Нагірний.

Підчас Різдвяних Свят Аматорський Кружок поставив трагедію „В Кігтях Розпусти" яку аматори відіграли 8-го січня с.р. Вже о 7. годині вечером простора саля Народного Дому виповнилась по береги в цій можна було бачити гостей і з инших кольоній.

Точно о 8-ій годині підійнялась куртина і на сцені показалися ве-

лика громадка дітей, які обступили довкола Різдвяну Ялинку, в них стоячі старенький вже віком, піонір сеї кольонії д. Николай Вонідка, котрий привітав публику сердечними словами, а діти відсклянували „Бог Предвічний". За ... зачався представлення. Кождий аматор виконав свою ролю на памяти; а ролі такою були так добре відданні, що штуку грали як би завзятої аматори. Тут і там на салі, між публикою чути було замітки: „Ці аматори не поступились би і в найбільшому театрі".

Виключне признання за добре віддання своїх роль належиться для панночок—Ольги Мигори, Варвари Кушк і Марійки Ласківської, а з молодих: Павлови Борецькому та Михалї Іасінському, котрі грали свої ролі як би завзяті з тїм фаху. Не меньше заслугує на признання Петро Кушк як режісер, котрий не мало доложив труду, щоби штука так добре вийшла.

Ходить чутка, що Аматорський Кружок хоче відіграти се представлення в Едмонтоні, і коли се здійсниться, то Едмонтонці не пожалують, коли підуть на нього, щоби подивитися, як фармерські аматори попесуються.

Замітним на сих представленях є те, що підчас павзи час не проходить марно, бо діти виступають з деклямаціями, які добре віддають, а підчас згаданого представлення було їх так богато, що навіть часу не ставало на всі деклямації, щоби всех було вдоволити всіх маленьких аматорів.

По представленню аматори відколядували „Во Вифлеємі Нині Новина" а по коляді д. Н. Борецький, який недавно приїхав зі Старого Краю, пояснив значіннє обходження Різдвяних Свят з якими вяжеться богато наших традицій і в своїй палкій промові згадав про боротьбу українського народа в Рідній Краю, наводячи, як то Поляки ... творили народ, що бореться за свободу.

При кінці відспівано „Ще не вмерла Україна" і всі ... вдоволені домів, що так гарно і корисно провели той святочний вечір.

М. С. Фербей.

ДЕЩО З БЕЛІС, АЛБЕРТА.

Думаю, що тепер богато роспишуться наші часописи про те, як де святкували наші люди Різдвяні Свята... Одні будуть писати, що тільки а тільки пропито за мушайни, тільки ... на бійку і кілько ... „Джиїї" будуть мати клопотів з судами. А инші з инших місцевостей будуть писати, як де і кілько наколядовано на народні цілі; як де обходили в них деревце і грали „Вифлеємську Ніч" і т. п. гідні до наслідування святкування Різдва Христового.

Тому спішу написати дещо про те, як ми святкували Різдво в Беліс.

Наше місточко хоч маленьке, але є тут все людей повно як в старім краю на ярмарку. Отож, щоби сї люди не заблудились мушайнон, провориці однакий заложили тут Товариство „Просвіти" і займається просвітним рухом, театральними виставами, товариськими сходинами і користають з того більше чим ті, що бавляться мушайном, бо ані кари кортам не платять, ані здоровля не нищать.

Свята Різдвяні ми обмировали дуже гарно, а особливо в другий день свят мали ми ... представленнє в Кобзаря Йосифа Ясенчука, як також були вісні і деклямації в яких показалися хлопці Антонишин, Кушнірук, Рибак, Ядвіга дуже добре в дітм н.м. Гуцулів і Лаховецкого визначалися зі своїх роль так досконало, що прямо не стає слів на висказаннє їх похвали. Було повно оплесків, сміху і веселости серед многих зібраних публики, яка певно на другий раз не вєдить а дома нахопи почує, що беліське товариство устроює яку забаву чи представлення.

Товариство приготовляється тепер до представлення „Украдене Щастя", до якого заангажовано найвідповідніші сили, щоби пока-

зати, що не святі горшки ліплять, і не тільки по великих містах гарні люди позволять, але що і фармерські хлопці і дівчата мають здібности, лише не всі мали нагоду ту здібність випробувати.

Тому Товариство просить всю молодіж в Беліс і околиці записуватись брати участь в товариській роботі, тягніть до Товариства „Просвіти" і а певно богато в своїм скорпиться.

Нуже до купи, в одно Товариство всі за одного, один за всіх!

Йосиф Ясенчук, Організатор.

Подяка

Отсим почуваємось до обовязку подякувати в першій мірі всім тим, що були ласкаві і пішли в часі Різдвяних Свят з колядою, а рівночасно всім українським громадянам Едмонтону, Кадлер і Вінерлей за їх гостинність і щире приняття колядників від Інституту ім. Грушевського і за ті жертви (коляди), на Інститут.

Місто було поділене на округа, котрі обійшли пять груп колядників хлопців і дівчат.

Помимо тяжких часів і майнерського страйку, прийняли наших колядників всюди звичайно—крім трох, які „не пізнали своїх".

Всїх грошей, які прийшли на руки фінансового секретаря є 220 доларів і 75 центів, а кілька доларів деклярованих, які пізніше будуть сплачені, будуть проголошені в часописи разом з і менами всїх жертводавців.

Після се прислав колядку на Інститут комітет зі Смоки Лейк в сумі $17, якнт сим щиро дякуємо, а в імени Інститута ім. Мих. Грушевського складаю сердечну подяку.

Всїх отже грошей з коляди, до Інституту прийшло досі $237.75.

ГР. ШЕВЧИШИН, фін.-секр.

Виказ коляди на Інститут ім. Грушевського надісланої зі Смокі Лейк, Альберта.

Н. В. Гавинчук	$1.00
П. Романюк	1.00
Д. Яцкив	1.00
Ф. Григорович	1.00
Г. Костаюк	1.00
Н. Пуский	1.00
І. Кінасевич	1.00
К. Ревенчук	1.00
Г. Войтків	1.00
Г. Костюкова	1.00
С. Повотич	1.00
І. Пилипюк	1.00
Мат. Палазюк	1.00
Н. Войценко	1.00
В. Лазарук	1.00
В. Чигаєй	1.00
П. Данилович	1.00

ЩО ХТО ДУМАЄ ПРО "Н. П."

ВІТКОВ, Саск.

П. РЕДАКЦІЄ!

Отримавши оказове число вашого часопису „Наш Поступ", котрий, прочитавши сей часопис як найскорше розширюсь в велику газету і щоби вас якнайбільше передплатників так, аби за рік газета могла виходити два рази на тиждень. А се станеть, коли будете ви правду дорогою, то є—будете поперати фармерів і описувати фармерські справи і робітничі, та ви будете безпартійні і не мішайте релігії. Подавайте більше світла для працючого народа без різниці на релігію.

Желаю доброго успіху і богато передплатників і висилаю $1.00 передплату.

І. Кіндрачук.

КОПЕРНІК, Альта.

Прошу прийміть і мене, чи можна приписатись разом з передплатою в тих ... що з тільки тому спізнуся, щом ... бачив відклик в „Н. П." що ... не буде три тисячки передплатників то часопись не зможе виходити. Я певний що як я вже писав, то бракує вже тільки два тисячі десять сім десятьдесять і думаю що людям не треба аж тільки горювати, що часопись не зможе виходити без грошей. Кождий повинен се зрозуміти, що нам дуже потрібно в Альберті під сю пору часописи з той причини, що фармери находяться в дуже критичнім положеню, яким треба доброго агітатора, то є часописи, щоби тре-

Др. ІВАН ОРОБКО
Лікар, Хірург-Оператор
Специаліст від жіночих слабостей
... Ryder Bldg.
EDMONTON ALTA

ТРЕБА

Українсько-англійського учителя з II або III. класи цертифікатом, до Школи Стеклей, ч. 1917. Помешкання біля школи. Платня після угоди.

Науку можна почати 1-го марця. Зголошуватися до:

ALEX WALCHUK, Chairman
Monkman, Alta.

ха пробудити їх зі сну і поможити до організації, бо інакше ми не годні нічого здобути. І не знаю чого одного доляра мала би стати фармерсько-народна робота, коли би ми були байдужними і не підперли такої справи як газета в Альберті?

Думаю, що як не дуже свідомого чоловіка треба щоби не прочуто, що наш народ в Галичині страшно терпить тільки тому, що не брався до просвіти. Селяни в послідних трийцять роках був більше ... під згладом просвіти, то з певністю нині не валялись народ в польских тюрмах. Вони мав діти народом свободу, як не він сам має її здобути колиб він був більше свідомий, що власним трудом треба здобути тую волю?

Отже панове знаєте, що уважаю чоловіка доброго приносить нам заслугу. Для того кождим обовязком є піддерти і помогти доброму ділу.

Панове, фармері! Коли хочемо щоби си часопись мала бути дійсно фармерським поступом, то ми не повинні позволити на те, щоби вона була довго ... але щоби виходила що найменьше раз на тиждень!

Желаю доброго успіху „Нашому Поступови"

Степан Кархут.

Монторей, Каліф. З. Д.

ШАНОВ. ПАНЕ РЕДАКТОР!

Мені передані велику приємність справила Ваша газета. Я залюбки її прочитав від початку до кінця. Статі рішенні вірнево і акуратно. Рішком зміст стать десять інтересний і займаючий. Статя „Що ... його собі і справді добре було б, як би наші Українці зібрали так $50.000 на Помочку Народної Оборони ... тоже потрібні, се також богато значить в культурнім світі, ... як би хто спитав, що я хотів би, то я ... би—мирне.

П. Кирилюк добре пописуєся. Він повинен більше писати. Взагалі він має талан ... Повинен більше і більше практикуватися ...

Гадаю подобається, що нема лайок в газеті. Мені дуже ... лайки в пійкій американський часописи.

Желаю якнайбільшого успіху пій часописи між Українцями в Канаді, остаюсь з Поважанням

Теодор Свистун.

ЧЕСТЬ КОМУ ЧЕСТЬ!

Коли б в кождій кістоньку в ... кольонії, де замешкують наші люди, було по одному такому робітникові, які би хотіли зайнятись збиранием передплати на „Наш Поступ", яким є д. П. Ясенчук в Беліс, Альта., то „Наш Поступ" ще протягом місяця можна би перемінити в тижневик.

Д. Ясенчук по отриманню перших кілька чисел газети Н.П. зрозумів, що аби газета могла утримати і виходити частіше, не чекаючи на якісь перебалаці проханих Видавництва, кинувся сам до збирання передплати на „Наш Поступ" і протягом 2 тижнів зібрав понад 30 передплатників і ... до нас, ще досі не перестав ... їх збирати, доки в кождого Українця в тій околиці не буде препумерованого „Нашого Поступу"!

Сердечне Спасибі за щиру працю, п. Ясенчук!

РЕДАКЦІЯ "Н.П."

ВАМ ТРЕБА НА ЗИМУ

доброго й теплого убрання й тому не гайнуйте, що на робоче убрання і іншої плахі (оверкоти) з найліпших і найкращих сукон.

НАЙНОВІЩА МОДА — ПРИСТУПНІ ЦІНИ

Приймаємо замовлення з провінції і виконуємо роботу на час.

THE EXPERT TAILORS
9606 Jasper Ave. (Gibson Block) Edmonton, Alta.
Д. ПРОНЮК, Властитель.

Новоотворена
Центральна Турецька Купальня
Турецькі, Електричні, Тушові, Сірчані і Волосні купелі.
ЕЛЕКТРИЧНІ І МЕДИЧНІ МАСАЖІ. СТАВОК до ПЛАВАННЯ
Отворено Днем і Ночею. Обслуга Першої Класи
CENTRAL TURKISH BATHS
На західно від Джаспер Вокзр стриту. Телефон 6660

Українці Альберти
у всяких адвокатських справах будуть всіх обслужені в канцелярії:
DAWSON & DARLING
з якими працює український правник Ю. Шкварок М.А.
EMPIRE BLOCK, на розі 101 стриту і Джаспер Айв.
Резиденція Ю. Шкварка під ч. 9517—108a Ave., на блоці від Української Книгарні на схід.

Др. Буланжи
СПЕЦІЯЛІСТ В ХИРУРГІЇ І ЖЕНСЬКИХ СЛАБОСТЯХ
Лябораторія ... „ІНС-РЕЙ" машиною.
Практикант паризьких шпиталів
Лічить внутрішні ... хороби
Телефон 2009
10011 Jasper Ave. Edmonton

E. C. C. LTD.
Під управою Григорія Михайлишина
Одинока українська фабрика „Овер-алів", Робочих сорочок і Штанів, в Канаді. Українські склепарі повинні купувати повисші товари лише з української фабрики.
Economy Commercial Co. Ltd.
10667 97th St. PHONE 4511 EDMONTON, Alta.

ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ
Phone І. Г. ГАРЕПИ 4346
ГЕНЕРАЛЬНИЙ СКЛЕП
Женські одіння і головний вибір обуви, так женської мужеської, як і діточої.
10322—101 Стр. Кілька дверей на пол. від Ст. Джеймс Готелю

Коли Вам Треба направити Черевики
удайтесь до шевця, де дістанете повне вдоволення!
НАША РОБОТА Є ПЕРШОЇ КЛЯСИ
НАШІ ЦІНИ УМІРКОВАНІ
ALEX HAMERNYK
10323 96 ST. EDMONTON.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ В МОНДЕР, АЛЬТА
має на складі всякого рода книжки, шкільні прибори, фонографи, рекорди, як також всякі українські газети.
Маємо також всякі овочі, цукорки, мягкі напитки і т. п.
КОЛИ ВИ В МОНДЕР, ЗАХОДІТЬ ДО НАШОЇ КИНГАРНІ.

Наш Поступ

NASH POSTUP—OUR PROGRESS

РІК І. ЧИСЛО 6. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, ПОНЕДІЛОК, 5-го ЛЮТОГО, 1923. EDMONTON, ALBERTA, FEBRUARY 5. 1923. VOL. I. No. 6.

ФРАНЦУЗИ ОБУРЮЮТЬСЯ НА НІМЦІВ

Окупования надрейнської долини в Німеччині французькими військами продовжується і хоч до сих пор Німеччина ще не почала жадних оружних відпорів проти наїздника, то справа ... в тих околицях в Франції, не поступає так гладко, як сього Франція сподівалася.

Що дня депеші доносять про все нові бунти німецьких робітників, які Франція пробує вдушувати вистрілами бобонетів і кулями і Франція тепер приходить до заключення, що мабуть вона лише оружною силою поступати ... віднакодовання, та на се треба більшої сили війська, якого удержання очевидно буде коштувати мало що менше чим виносить той довг, якого вона домагаєсь.

Були вже випадки, що німецькі робітники зрівняли ... комунікацію в рурських басейні так, що Франція мусіла спроваджувати сотки потягових возів, щоби можна доставити провізію для своїх військ, а страйки в окупованих землях не сходять з порядку дня.

Недавно французький воєнний суд засудив кількох властителів індустрій в рурськім басейні за те, що вони відказалися доставляти вугіль Франції і се не тільки що неполіпшило ситуації в користь Франції, але навпаки обострило, бо протестам і заворушенням німецьких робітників нема кінця.

Таке поступовання Німців з французькими окупантами викликає у Франції сильне обурення до Німців і французька преса підюджує народ, щоби домагався в правительства, аби воно почало проти Німців такі самі средства в стягненню віднакодувань, яких уживали Німці в часі окупації Бельгії і Північної Франції підчас війни.

Наводячи неудачі Франції в її спробі стягнення відшкодувань від Німців, та що ситуація змінилась так, що в місто аби вугля в Франції подешевіло, то воно навпаки подорожіло, а франки падуть на долину, бо Францію коштує окупація 50 тисяч доларів денно, французька преса наводить розпорядження Німців датоване 20 липня 1915 в Гольвені, після яких зарядження Німці приказували всім жінкам і дітям понад 15 років роботи на поли кождого дня і в неділі, від 4 години рано до 8-ої вечером. За невиконання сих росказів їх малося насильно брати до роботи під вартою війська, а по жінках „паркоїдів" малось карати 6 місячним тюрмою в постом що третій день, а дітей, що не працювали малось карати буками.

Таке розпорядження пригадує французька преса правительству і каже, що не заподоби аби тепер такі самі розпорядження приміняти до Німців. (На жаль преса не додає, що мабуть німецькі робітники збирати в лютім.)

Німці не хотять давати вугля французьким кораблям.

БЕРЛІН. — Як повідомляє „Воссіше Цайтунг", то вуглеві торговці з Кіл рішились недати ані грама вугля французьким і бельгійським кораблям, які повертають по нього до Кіл.

Картон представляє Францію, яка оружием хоче стягнути від Німеччини воєнні відшкодовання і німецьку індустрію в виді віслюка, який знеровнер і ані не хоче тягнути вугіль з копальні.

ТУРКИ ВІДМОВИЛИСЬ ПІДПИСУВАТИ УСЛІВЯ; КОНФЕРЕНЦІЯ РОЗЛЕТІЛАСЬ

Вчорашня депеша з Лозани доносить, що лозанська конференція, яка через близько три місяці розбирала питання „мирного полагодження спору на Близькім Сході покінчилась ... неудачно і всі дипльомати роз'їхались в свої держави.

Ніколи перед тим в історії політичної конференції — не заманатай ніхто так дивного закінчення конференції, як ся, що через 3 місяці радила над миром, а розходилась в воєнній настрою.

Нитка життя конференції перервалась тоді коли турецька делегація дала свою відповідь, що не годиться під ніякими варунками на клявзулі дотичне будучого економічного режиму в Туреччині і не згодиться на те, щоби себе вязати в контрактами і концесіями закордонних старою стопанськими державою.

Алянти пробували дещо змінити свої клявзулі в користь Турків, але делегація турецька відмовила відказалась підписувати угоди.

На особисті просьбі найвиднійшого дипльомата, щоби Ізмет Паша змінив своє становище і підписав угоду, голова турецької делегації коротко відповідав „Ні"!

Догадуються що Турки і Росія заключили угоду

ЛЬОЗАНА, 1-го лютого. — Невдача лозанської конференції полагодити спір на Близькому Сході дала початок до дуже алярмуючих репортів немов Турки і Росія заключили угоду в тому Туреччина будучи певною мілітарної помочи від Росії, не хоче підписати угоди

Має Оригінальний Спосіб Сплачення Довгів Алянтам

Болгарський премієр каже, що буде платити трупами

Софія. — В своїй промові, в болгарськім парляменті, премієр Стамбулійский говорячи про воєнні віднакодовання, яких домагаються Алянти, сказав, що Болгарія не може платити воєнних довгів, бо не має чим; але коли Алянти будуть її натискати, то він готов заплатити їм трупами болгарської буржуазії..!

Відомо є, що в Болгарії під сю пору сидять в тюрмі бувші члени кабінету Гучкова, ... і Малінова, які очікують судової розправи і мабуть премієр Стамбулійський має на думці їх трупів.

Петлюра знов воює ?

Московська депеша з 2-го лютого доносить, що Французи порозумілися в Петлюрою і румунським урядом, планують мілітарну інтервенцію на Україні, як се мала відкрити політична поліція в Одесі.

Депеша подає, що в Одесі одержано вістку, що там заарештовано около 40 осіб замішаних в тій справі, між якими є офіцири Петлюри і румунської третої дивізії.

Едмонтонські Майнери Засуджені на Оден Рік Суспендованої Кари

Справа залагодження страйку на мертвій точці

По кілько-денній розправі, яка відбувалась в едмонтонських поліційнім суді проти майнерів, яких арештовано на початку січня, судя Саймонс засудив всіх на один рік суспендованої кари, то є, ... з них не сиді через один рік перступити того закона, ... від ... якого їх суджено і повторювати того самого злочину.

Зі всього числа 81 ..., які ставали перед суд, 30 признавались до народности української, 21 до австрійської (?), 5 до польської, 5 до російської, 5 до Злучених Держав, 2 до сербської, 1 до німецької, 1 до румунської, 1 до італійської, 1 до ірляндської, 3 до чеченської, 3 до канадійської, 6 до англійської і 4 до Велзів.

Коли взяти 21 „австріяків", які без сумніву належать до української народности, то ... Українців між арештованими було 75 процент.

Страйкарів боронили адвокати Коргам і Салула, п. Сейфан за перелоненню варику, промавин до підсудних в українській мові переводили мову судді Сафонова.

Справа залагодження майнерського страйку находиться ще і досі на мертвій точці.

Мейор міста Доген старався скликати кілька раз конференцію представителів копалень так і робітників, але властителі відмовляються від всяких переговорів.

АВСТРІЯ ДІСТАЄ 50 МІЛІОНІВ ЗОЛОТИХ КОРОН

ПАРИЖ, 2-го лютого. — Ліга Націй проголосила, що вона знайшла для Австрії вихідну точку з її фінансового клопоту. Одинайцять держав згодилися позичити Австрії 50 міліонів корон в золоті.

Може стрінем я тинор ...

З Варшави доносять, що наш Невядомський, який зістав засуджений на смерть за убиття польського президента Нарутовича, ... що ... аби він пробиг апеляцію помилування, то він рішучо відмовився просити ласки.

ВІДЕНЬ БУВ СВІДКОМ ВЕЛИКОЇ РОБІТНИЧОЇ ДЕМОНСТРАЦІЇ

Минулого тижня на вулицях міста Відня відбувалась демонстрація комуністів і соціялістів в числі около 300,000, які домагались підвишки стипендії безробітним і инших полекшень. Поліція заледво ... ночию ... розігнати демонстрантів.

Вертають до Цукроварства

Мешканці міста Рейнонд і його округа, в полуднєвій Альберті, роблять заходи відновити управу бурякив, чим займались перед кількома роками, а гамсанами і цукроварня в Рейнонд отворяться знов.

Конвенція Шкільних Трестісів

На днях 7. і 8 Лютого відбудесь в Кельгарах конвенція шкільних трестісів з цілої провінції, на якій буде около 1000 делегатів.

СКАРЖИТЬ ЕДМОНТОНСЬКИХ МАЙНЕРІВ О "ЗАПЛАТУ"

Гю Макдоналд, який боронив на початках арештуваних едмонтонських страйкуючих майнерів і 8 провідників, а опісля вони його відкинули, заскаржив майнерську юнію о 1,254.00 долярів, яких то він жадає собі грошей за свої „услуги".

Згода на Відкритя обіга з Альберти почерез порти над Тихим Океаном.

На конференції і репрезентатів правительства Брітіш Колюмбії і Альберти, яка відбулась недавно в Едмонтоні між премієрами Олівером з Брітіш Колюмбії і Грінфілдом з Альберти, висказали обо представники, а між тим і деякі міністри альбертійського кабінету, що будуть згідно співділати, щоби спертвати відкриту обіга з провінції Альберти почерез порти над Тихим Океаном.

Премієр Грінфілд Твердить що буде Пшенична Рада

Вже, що лише буде можливо зробиться сього року, аби заложити пригуєтово Пшеничну Раду (Уіт Борд) для торговлі 1923 збору — заявив премієр Грінфілд перед конвенцією Ю.Ф.А. в Келгари. Альбертійське правительство, — сказав він — є приготоване ухвалити ухвалу, якою продовжилось би закон і на слідуючий рік, і є приготоване разом з прочими степовими провінціями домагатись продовження такого в федеральнім парляменті.

Премієр Грінфілд заявив однак що він противиться такому примусовому заложенню Пшеничної Ради раз на завше, віруючи, що проблєм продажи збіжа і скота може буде розвязати в кращий спосіб — добровільною ко-операцією.

Опісля конвенція ухвалила резолюцію, щоб заложити Все Провінціональну Пшеничну Раду, та висилати збіже до портів над Тихим Океаном.

ДЕЩО З ПРОВ. ПАРЛЯМЕНТУ

Минулого тижня вручено альбертійські модерейшоністи премієрови Грінфільдови петицію підписану 51,000 підписами виборців Альберти, які домагаються розписання голосування над дозволом продажи є пройшлій пива.

Петиція зістала на підставі безпосереднього легіслаційного акту віддана до розслідування комісії в склад якої входять отсі посли: В. Сміт, як предсідатель і Роберт Пірсон, В. Г. Джонсон, Р. С. Маршал і Др. Стюарт, як члени комісії.

Наколи комісія розслідить, що всі підписані є правними виборцями, та що не підписували тої самої петиції більше як раз, то мабуть парлямент рішиться на сей рік назбісцит в справі голосування, чи провінція повинна дозволити на продаж пива, чи ні?

: : :

В відповідь на питання поставлені робітничим послом Крістоферсоном що до кошті получених з удержання більшої поліції в едмонтонській околиці з причини майнерського страйку, правительство відповіло, що едмонтонський страйк до тепер коштує провінцію $11,298.78.

: : :

П. Метісон, посол з округа Петревіль, домагався від правительства минулого тижня, щоби воно дало звіт, скільки було комішонерів і кілько виплачено урядовим службовцям до 18 липня 1921 р. то є до часу коли нове правительство перебрало адміністрацію, а кілько від того часу назначено нових комішонерів та виплачено урядовим службовцям платні.

: : :

В виду того, що ... в парляменті є богато законопроектів, які перейшли ще лише лише перше або друге читанне і не зістали ще ухвалені, відложено оглядність парляментарної сесії до слідуючого числа, коли звісимо подати вже більше ухвалених законів, нових проектів і поправок до теперішних законів. — Ред. Н.П.

ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИСЛАЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ НА "НАШ ПОСТУП"?—Коли ні, то робіть се не відкладаючи до завтрі, щоби потім не гнівались на нас, як ми не вишлемо вам газети! Редакція

Наш Поступ

„Украінський Двотижневик, присвячений просвітно-культурним справам українського народа в Альберті.

Виходить в першій понеділок по 1-шім і по 15-тім в місяци.

Видає: Канадійсько - Українська Друкарська Спілка 10336 96 ул. в Едмонтоні.

Передплата виносить $1.00 річно.

Our Progress

Ukrainian Semi-monthly

Published on first Monday after the 1st and first Monday after 15th.

By The Canadian-Ukrainian Printing Co.

10336 96th St. Edmonton, Alta.

ADVERTISING RATES WILL BE FURNISHED ON APPLICATION

ADDRESS:

OUR PROGRESS
10336 96 STREET
EDMONTON, ALBERTA.

TELEPHONE 1834

ПОТРЕБА ФАРМЕРСЬКОГО З'ЇЗДУ

Що українські фармері Альберти з кождим днем все більше і більше відчувають потребу стислішої організації, яка би могла згуртувати фармерів в одну централю і так спільними силами працювати для піднесення нашого народа як під взглядом просвітно-культурним, так економічним й політичним, про се, хто інтересуєся загальними справами, не стане спорити.

Вистарчить навести факт, що нині в Альберті, по фармерських оселях є десятки Народних Домів, Читалень, Аматорських Кружків і послідними роками між нашими фармерами повстало було повне число Відділів Загальної організації фармерської Ю. Ф. А. яка через якийсь час розвивала між нашими фармерами неаби яку діяльність, аж до сеймових виборів в Альберті, коли то фармері здобули правліню провінції і в яких виборах Українцям можна приписати вибір не менше чим 7 послів, які вийшли з тих округів, де Українці становлять подавляючу більшість або таке число голосів, від якого залежить вибір. Але по виборах, фармері думаючи, що вже все осягнене і вожді і взагалі заінтересувалися його притихли.

Значиться, що... організації є лише соломяним огником, що відразу спалахне великою полумінню і скоро гасне. Організації у нас подібні до запущеного саду, який хотіб засадити аби не знати якими добрими овочами, то очевидно, будемо коло него старанно ходити ним піклуватися, то він спаршиніє, дичіє і овочів з нього збирати не будесь. Не вистарчить сад засадити і лишити на судьбу, а треба коло нього працювати й піклуватися ним.

То саме й з організаціями. Вам у нас що організуєсь то треба доглянути, аби та організація росла — розвивалась, запускала коріння а з часом видасть овоч — здобуде ту ціль, для якої вона повстала. А в нас Українців, як раз брак тої невсипущої праці, над якою небудь започаткованим ділом, зводить всякі організації до долі навіденого саду — до застою.

Причин до такого стану річий кожна надмінити дуже богато, але головніщі причини до застою всяких організацій зоставить таки з започаткованими: від самого початку якої будь організації лише виходить з того, що на організаційних зборах від організацію від разу не кладеся добрих віг. — фундаменту.

Ініціятори нераз більше припускають вагу лише з'організованню якогось тіла, чим розвоєви і нераз найменших ідеальних з'організувати своїх дописними членів, зібрати задатки, виберуть заряд, до якого часто виберуся людей майже необізнаними з сінями обовязками. Плянів не обдумають, праці не розпределять, а думаючи, що вже все зробили, помало розпадається на инших і ціла структура валиться. Се власне є той хоробою, яка попадає організацію в самім початку і наслідки маємо ті, що такі організації або на пів заснули, або зовсім вмерли. І так довго, як довго ми не потрафимо в організацію влити відразу здорового духа, так довго організації будуть „хоріти".

Але хороба всякої не є невиліченою і нам не треба дати безнадійно на поправу лиха. Треба доброї волі і віри в свої сили, а лихо поконаємо...

І та добра воля й віра зачинає знова пробуджуватись. Порушена в попередних числах „Н. П.", Організаційним Комітетом з Федори, Альта., справа з'організования українських фармерів Альберти в одну центральну організацію, в такою голос в тій справі п. В. Федука, посла з округа Вікторія, та ті допиcи в яких поодинокі особи висказуються про потребу організації говорить сами про себе, що українські фармері відчувають занепад організації і готові поробити всякі заходи, щоби приступити до вилічення хороби значної занепадом і зібравши всі свої сили, дати відпір тій хоробі відновленою енергією й здоровою організацією.

Значить, приступаємо, вам треба ще свої зими, зокли не залонить фармерів робота на нивах, скликати фармерський з'їзд і на нім остаточно поставити треви відвалини під організацію. Клопіт лише в тім, що скликанням такого з'їзду нема кому підняться, бо чекають одні на других. Се ми знаємо з тих переговорів, які час від часу нам лучаєсь мати з приворітними особами з кольоній.

Розуміємо, що з'їзд не може скликати якась одиниця на свою руку, а може робити се лише якась ає сих пор істнуюча організація, або тимчасовий комітет, що осну-вавбися для тої цілі.

Але заким яка організація поробилаб сі кроки, щоби подати ініціятиву скликання з'їзду, а якби би він був скликаний, то упливоб стілько часу, що законноб нас зіто, коли такий з'їзд заледво чи удалось би скликати з причини, що фармері дуже заняті і справу очевидно прийшлоби знова відкласти аж до слідуючої зими.

Тому в виду того, що сю справу обговорювали ми з деякими особами, котрі домагались аби справу з'їзду порушити на шпальтах „Н. П." уважаєм за відповідне скликати вперед тимчасово на конференцію деяких осіб, що інтересуються загальними справами і на сій конференції обрадити скликання такого з'їзду, назначити день, місце, справу репрезентацій, програму і взагалі ужити вляки дотичне його.

В сій справі редакція „Н. П." розішле на днях листи до деяких одиниць по кольоніях, назначуючи день такої конференції і сподіємось, що заким слідуюче число „Н. П." буде йти до друку, ми вже будемо могли проголосити звіт з засідання конференції, а може й проголоситься коли і де маби відбутися Фармерський З'їзд в Альберті.

З КНИГИ ЖИТТЯ

Думати, що слабий ворог не пошкодить, се значить думати, що іскра не годна спричинити пожару.

Людям недостає не сили, але волі.

Не в тім діло, щоби довго прожити а в тім, щоби житє марно не пройшло.

ІВАН МЕЛЬНИК.

Вражіння з Камчатки.

Ілюстрація представляє п. Івана Мельника, автора "Вражінь з Камчатки" і типічні види з Камчатки

В сім числі зачинаємо містити „Вражіння з Камчатки" п. Івана Мельника, знаного многим Українцям Альберти, який перед кількома роками був студентом в Едмонтоні, опісля учителював в околиці Інісфрі. В р. 1919 виїхав до Венкувер Б. К. де перебував з своєю дружиною аж до 1921 р., коли то йому вдалось поїхати з торговельною експедицією одної поважної компанії на Камчатку, де він перебув несповна півтора року.

Приїхавши минувшої осени назад до Венкувер, редактор „Н. П." попросив його, щоби він написав свої вражіння до нашої газети, уважаючи, що будуть вони інтересні для наших читачів, тимбільше, що згаданий автор згадує дещо в історії Камчатки, про революційні події з часів захоплення влади большевиками і про Українців, які там становлять не малий процент.

Короткий огляд його побуту в Камчатці був печатаний у англійській дневнику „Сан", що виходить у Венкувер, який п. Мельникови зробив несогірну рекламу помішуючи його портрет і ілюстрації з того краю.

З своїм описом прислав нам д. Мельник много фотографічних знимків з Петропавловська і околиць, але в виду того, щоби зробити з них клішів на поміщення до газети є за коштовне, тому й неможемо містити їх, хоч як сього бажалиб ми. — Ред. „Н. П.".

„Гей-гей, вставайте,"—кричав перший офіцер з капітанського містка, котрий тут-же виносився над нашими каютами,—„вставайте, вже видно землю..."

Була 6. година рано коли на кораблі всі ще спали. Але коли офіцер крикнув, що видно землю, то неначе який чародій махнув магічною паличкою—кождий, хто лише був на кораблі, вставав,скоро одягався, а то й на-пів одягнений вибігав на поклад і побачивши темне пасмо напроти носа корабля зі здивовання і радости видушував довгe —„А..!" Вже три тижні як ми не видів землі і єсли хто-не-будь був рад побачити сі, так я був перший, тому, що я дуже поганий моряк...

* * *

В маю, 1921 р., одна поважна англійська фірма вислала експедицію з малим кораблем наладованим ріжними товарами і кількох людей до Камчатки з цілею наведення торговельних зносин з тим краєм, а на случай удачі, заснувати там торговельні пости. Торговля мала ограничуватись на шкірах червоних і білих лисів, а також на дорогоцінних соболях.

По всіх приготованнях до подорожу і наладованню корабля, ми виїхали з Венкувер, Б. К., 19 мая 1921р.

І тепер стоячи на покладі дивлячи ся на береги незнаного краю, я мимоволі згадував події за послідний місяць. Згадував ту суєту в ванкуверськім порті і ладовання корабля. От вже скінчили ладувати ріжний товар—лишилося ще дві моторові лодки. За кілька годин і ті опинилися на кораблі.

Прийшов день від'їзду. Корабель удекорували канадійським і англійськими прапорами, — настрій був святочний. На пристані стоїть богато людий, знакомих і незнакомих. Одні прийшли щоби попрацатися з приятелями і пожелати їм щасливої дороги, другі з цікавости. Деякі, пригадуючи, корабелю, говорили, що корабель заботато наладований і через се може на морі перевернутися. Роздався свисток, а там ще один і ми перейшли з пристані на корабель.Через якийсь час роздався третий свисток і капітан приказав відвязувати корабель від пристані. В тім хтось спитав, де кухар на корабли.

„Де кухар? Що сталося з кухарем?"—питався кождий, хто лише інтересувався ним.

Кінець-кінцем знайшли кухаря. Він був зайшов до приятеля, щоби „попращатися" і потім неміг трафити на корабель. Йому помогли вилізти на поклад а за тим роздався ще один свисток. Роздались ланци і корабель відсунувся боком від пристані.

—„Щасливої дороги", — кричали знакомі.

—Не забудь написати — кричав хтось з пристані.

Машина загуркотіла і корабель почав посуватися взад.

„А мені привези білого лиса" —кричала якась женщина — мабуть свойому знакомому на кораблі виміхуючи хустинкою.

Корабель віддалився від пристані, повернув на право а машини зачали робити повною силою пари. Пристань в віддали маліла і людий на ній вже не можна було розпізнати. Видно було лише як вони махали білими хустинками і капелюхами а через кілька мінут і того не було видно.

Через два дни ми вже колисалися на Тихім океані і мали першу нагоду познакомитися з морською слабостию.

Зачалися ріжні оповідання про Камчатку в котрих, як і тепер бачу, було мало толку і ті, котрі найбільше про ню говорили, самі дуже мало знали про ню. Кождий був рад довідатися про сей край як найбільше, однак ніхто не міг щось не-будь точного сказати.

Я перше мав нагоду бути на українських лісах, які пильно старалися розбивати і таких людий висмівствували з криками: „на Камчатку з ними"!, думаючи, що Камчатка се найгірше місце, де чоловік може жити. Я також так думав. (Я мимоволі думав, що і мене за кару заслали на Камчатку.)

І от вже береги тої самої Камчатки—побачив я вперше по трох тижнях плавби,з Канади. Гори і скали, де-не-де ліс, тут і там по збочах гір латки снігу, на верхах гір також сніг, се перше, що можна було бачити з моря.

Наш корабель, в теорії, плив наперед повною силою пари,а в практиці робив лише 6 миль на годину. Через годину ми вже плили межи двома берегами в Авачинській затоці, котрий славиться найгарнійшим портом на кули земській і після закатовік, може помістити собі флоти цілого світа.

Ще минуло 15 мінут і ми побачили Петропавловськ, столицю Камчатки, а там в порті 3 воєнні кораблі. Ми здивувались. Що роблять японські воєнні кораблі в Петропавловську? Кождий старався відгадати се, однак мусів вдоволитися тим, що бачив. Не під'їзжаючи до пристани, ми стали на якорі. Через якийсь час побачили, що від пристани пливе до нас човен з двома людьми. Один з них веслував, другий в салдатський шапці і шинелі й з переказаною головою, сидів зкорфелем в руках.

„Дивіться, дивіться"—сказав хтось—раненний салдат плине до нас. Мабуть „червоно - армієць".

Салдат і цивіль, відвідавши до корабля, попросили, щоби спустити їм драбинку. Ми спустили. Пізнійше показалось, що се не салдат а цілий урядник, начальник порта і інтаграційний урядник—все в одній особі, а що минувшої ночи болів його зуб і трохи запух, то й підвязався.

По переглянению наших паперів, нам позволено відплисти до пристани, що ми й зробили і сейчас пішли оглядати „столицю" Камчатки.

Петропавловськ, понимо сего, що носить назву „столиця Камчатки" є собі звичайним селом з населенням около 800 душ. Положений на збочу 1500 стіп високої гори, з низенькими хатами покритих бляхою, з одною кривою вулицею і церквою зовсім не східного стилю, не має дуже привабливого вигляду. Як вже погаслий Волчанський ду того дня, коли ми приїхали туди. Як я вже зазначив висше, на горах лежав ще сніг, дерева ще не розвивалися, понимо сего, що се вже було 9-го червня, а по долинах всюди мокро.

На полудне від Петропавловська протягаєся Авачинський залив а за ним тягнеся хребет Волчанських гір, межи котрими криєся вже погаслий Волчанський вулькан, 7.000 стіп високий і нікий покритий снігом.

На захід тягнеся ряд горбків покритих березовим лісом.

На північ, 20 миль від Петропавловська лежить Корякський вулькан, 11.554 стіп високий і над котрим постійно виноситься білий дим. 1908 р. сей вулькан вибухнув, покриваючи околицю попелом, вертаючи з гори грубо. Від него протягаєся ряд скалистих гір. Межи всіми тими високими горами Петропавловськ виглядає немов схований в кишени і зовсім губиться. Се все виглядало величаво, могучо—але без життя, зовсім завмерлим.

Перший чоловік з яким я стрінувся на вулиці в першім й познакомився признався, що є Українцем з Полтави. Я був дуже рад такій стрічи. Від него я довідався, що на Камчатці є богато Українців, котрі живуть там по 15—20 а то й більше літ. Пізнійше я мав нагоду стрічатися з ними в ріжних частях краю.

—„А що се за доми"—питаю свого ново-знакомого і показую на ряд досить великих домів, на східнім кінці села.

—„Се „камьониї"—відповів мій знакомий. Я перепитав слово „камьоний" попросив о пояснення. Він, засміявшися, назвав мене „настоящим" хохлом, тільки хіба бувалим лише в Полтаві — сказав.

—„Ге правительственні, баракі". „Перші три, котрі бачиш он там на горі, а нагорі"—закінчив мій знакомий,—„там держали нашого брата-салдата — се казарми". Тепер вони порожні.

Ще за царя Миколи, в Петропавловську був відділ жандармерії, губернатор Камчатки, начальник почти і телефону, мировий судді і мале стадо других урядників. Вибухла в Росії революція в 1917 р. не минула вона і Камчатки. Губернатор втік забравши з собою що міг, офіцерів салдати убили а сами розійшлися—хто назад в Росію, хто до Америки а inші лишились таки тут на Камчатці. Деякі з урядників таких виїхали з відси, другі-ж лишилися на тім самім становиську що й перше.

—„Сей другий будинок—се була палата губернатора. Там тепер живе тов. Т. председатель Ревкому і тов. М. комісар „Народной Охрани". А там дальше друкарня і почта".

На питанне—як тепер живеся Петропавловцям, сказав.—„Не дуже вже, нема вже тої певної і ростности, що було давнійше, однак матеріально тихо". „А як там вам в Україні в Канаді?"—„Одкак скажу вам"—додав він по хвили,—нема то краю понад нашу Україну. Не знаю чи прийдеся ще коли попасти туда?" „Пожалуйсти,— зайдіть до мене чай пити, познакомимся лучше та й побалакаємо дещо більше"—сказав мій знакомий на прощання.

Перше, що можна завважити в Петропавловську, се гостинність людий. З ким би ви не стрітилися, з бідним чи богатим (хоч по правді сказати богатих там тепер нема —є собі звичайні смертельники і інтелігенція) кождий просить, щоби зайти до него „чай пити". Сей „чай пити" там так в моді, що без него не можуть обійтися. Не встиг чоловік зайти до сусіда за яконе-будь потребою, вже просить його „чай пити". А той, розумієся не відказуєся, отже пють чай при всякій нагоді. „Чай пити" се перші два руські слова, яких мої товариші-англійці насамперед научились.

Мешканці Петропавловська ведуть життє лінивe. Рілі управляють мало і задоволяются маленьким огородом коло хати, хоч успішно можна управляти бараболю, капусту, салату, цибулю і т. и. і землі є подостатком. В літі ловлять рибу котру сушать, вялять і заготовлють на зиму: в осени йдуть на полювання на медведів і оленів. Розуміется, не всі ходять на полювання. Декотрі сидять в дома заробляючи на життє таки в селі. Я знаю чоловіка, що живе в Петропавловську 5 літ і ще не був в сусіднім селі 3 милі від Петропавловська. Одинока робота в селі буває при заладованню і вилодованю кораблів, а що такі приходять рідко, то тимсамим і заробітки погані. Инші знова заробляють на життє тим, що ловлять рибу і продають її японським фабрикам рибних консерв. Ще инші приготовляють для себе рибу і сухарі в літі а в зимі йдуть на полювання на соболя і коли споловлять його, виміняють на ріжні конечности до життя в ріжних торговлях, котрих тут є досить споре число. Се про „чорно-робочих" — наявлючи нони Петропавловців.

Що-ж до інтелегенції, то вся вона на службі „камьоних" і живе з „пайка". Не богато сі є. Ніхто з них не дістає ніякої платні, бо правительство не має чим платити. Всьой прихід який правительство має, се головно від чужинців—торговців, котрі платить правительству за дозвіл провадити торговлю, потім податок за зібрані шкіри і вивіз їх за границю. За зібрані гроші правительство купує ріжні конечности до життя: як муку, цукор, чай і т. и.' і ділить „пайками" межи своїх службовників.

(Дальше буде)

ОТВЕРТИЙ ЛИСТ

До всех тих будених передплатників „Зорі" та членів сушки некочно організації, що на днях 2 і 3 грудня були в Едмонтоні та ухвалили революцію до Ред. „У. Г.", щоби Ред. „У. Г." всі зібрані гроші з Альберти вислала до Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні — та уневажнила Інститут минулого всім тим, що свого вкладають з заправками тих, що небудуть ... заявляються і тих, що вже докладували на Інститут.

Резолюцію сю приопрачено вони знайти до Ред. „У. Г.", що я пробою — а в відповідь на що отримав я листа від Ред. „У. Г.", що Ред. „У. Г." рішуче відмовлюся зробити після бажання заінтересованих 41 члена, а неоді... вони, виходить з того заложення, що навіть коли і тих „41" членів буде відповідні, то вони мають право рішати лише про свої датки — а не всіх членів, яких було в Альберті около 130. Дальше Ред. „У. Г." домагається деклярацій від кождого з тих 41 членів — а значить се, зробить після їх бажання.

З сьої отже причини я уважаю за відповідне повідомити тих, що ухвалювали ту революцію та що думають, що їх гроші вже в Інституті — що так воно не є, та гроші і дальше остають ся в руках Ред. „У. Г."

Отже кождий з інтересованих нехай відноситься до Ред. „У. Г." і розпорядиме своїми датками після першого рішення — чи як собі бажає. —

Коли хто бажає, щоби Ред. „У. Г." передали їх на датки Інституту ім. М. Грушевського — мусить про се повідомити Ред. „У. Г.".

Заповідаюси
Гр. Шевчишин

ЕДМОНТОНСЬКА ХРОНІКА.

З якихсь невислідимих досі причин, звіт з Річних Зборів Інституту ім. Грушевського в Едмонтоні відбувшихся в днях 2 і 3 грудня м. р., не появився досі не тільки в яких небудь инших часописях, але навіть не було його досі в "У. Г.", (якого многі члени Інститут уважають гейби півофіціяльним органом), хоч секретарі Зборів уперто твердять, що звіт висланий вже давненько і тепер сушать собі голови, шукаючи відгадки—чому звіт не появився, і обавляються, що звіт мусів заблудити. Як би вони знали... еге, як би вони знали, то й розвязка знайшлась би...!

Адже редактор "У.Г." має звичай переписувати всі надіслання так довго, доки вони не будуть виглядати так як він бажає без озудлярів, — отже як що звіт за довгий, то се ще забере йому довший час виглядувати. А може... може вже і в кошик, бо аму ж щось вчора риба з Едмонтону ковтнула до вуха редактора "Гальт!" і в кошик зараз нищедесітло від неї...

: : :

Говорять, що коляда на Інститут ім. Грушевського в Едмонтоні вдалась доста добре, коли взяти на увагу теперішні тяжкі часи, а до того вугляний страйк, через який богато робітників підчас Свят сиділо в Форті. Як висловився один з урядників Інституту, то в самім Едмонтоні заколядовано около 250 долярів, а також і Смоки Лейк знайшли свою приобідженку, яку зробив на Річних Зборів, і прислав коляду. Більше з кольоній не прислав ніхто і не знати чи пришле, бо воно звичайно легке на Зборах обіцювати чим заколядувати...

: : :

З оповідань колядників виходить, що вони дуже вдоволені з прийняття і гостинностей, яких зазнали від едмонтонських Українців, які їх всюди приймали дуже ввічливо крім трох, які "не пізнали своїх"—мабуть тому, що колядники були від Інституту Грушевського...

Одна група говорила, що не приняв їх один "патріот", який ще не дуже то давно в "У.Г." боронячи свого товариства по фаху, називав всіх, щоби щиро працювали для Інституту, — не вступаючи знатися своїм членством, вже набув собі відрібкою він таки на кілька днів перед "славним з'їздом" 1921 року, коли то його товаришеви треба було великих плечей на тому з'їздові".

За одна рік багато в світі настало змін. Змінився і Владко...

Про других двох, які, не приняли колядників, вона не згадувати, що ще вражда, членам Інституту Грушевського вони не були так як конфедидії, а були колись членами Інституту Шевченка, поміж котоними "Пчелами" і їх поровий настрій проти Інституту Грушевського цілком зрозумілий: одни, що не знає ні читати ні писати, був в тамтім бл. п. Інституті головою а що з упадком Інституту урвався "гонор" то й не дивниця, що він рад би, аби і Інст. Грушевського упав.

Другий що відмовився принята колядників, належить до тих, що памятає лише те, де роздають дешеві свічки. Їх українство, і їх патріотизм міряють вони свічками...

: : :

Дня 13-го січня с.р., виставлено Інституту Грушевського при співучасти місцевих пташочок, відіграли в салі Інституту Грушевського комедію "Сопаткин", яка випала дуже гарно помимо того, що більшість з аматорів виступали на сцені перший раз як панночки Немчасінi, панна Р. Бибюк, панна Лазарук, панна Мельник і панна Крайківська. Побажати їм мож лише одного, а те: щоби вони старались брати участь в представленних частійше, а може не тільки перед едмонтонцями, але й перед найвибагливішими спектаторами не повстидавшеся.

З молодців вописались дуже добре п.п. Драган і Гуцуляк, не кажучи вже нічого про п. Кіріяка, який вже давно собі здобув славу першорядного актора в комічних ролях. Сама вже його поява на сцену і його рухи викликають таку бурю оплесків, що описувати його здібність є злишнім.

: : :

Українські грачі „Іесеет Бал" тримають в Інст. „трофей" вже через два чи три роки та помимо сього, що вибуються з всіма клюбами в Едмонтоні, то доси жаден инший клюб той „трофей" не зміг відібрати від українських ковалів. Едмонтонські ... і панночки дуже часто заходять дивитися на їх гри, а послідня так їх зацікавила, що вони вийшли знова побідоносно, що женщини справили їм несподіванку: — гостину в Салі Інституту.

: : :

Дня 27-го січня, Аматорський Кружок при Тов. Івана Франка на Федора, Альта., відограв в Едмонтоні драму „В Кігтях Рошпуста".

Штуку виконали знаменито, помимо сього, що грали її місцеві фармері, і я побоюсь, що ...аматорки з Федора, як п-на Кузнякова, обі п-ни Ласківські, п-на Магера і п-на Кілярська готові ...ставати ... сільских ... що будуть вони більше трати.

Всі приїхали з того представлення, „Федорці" жертвували на Інст. Грушевського.

Помимо зимна і непогод, з якими аматори з Федора стрічалися— вони не жаліли труду їхати 30 миль до Едмонтону, аби лише дати поміч народній Інституції! (Як виявилося один з передових, а було їх трох п-п. Ласківський, Магера і Фербей,) що „ми хотіли зробити собі прогульку"! Добра і приємна прогулька в теперішній час їхати кільки 30 миль"!

Се не прогулька, але щиро посвята для народнього діла, за що їм належиться неаби яке признання, бо колиб таких патріотичних громад було у нас більше, то красше в нас могла стати просвітно-культурна робота.

Пісни і ніч перебули аматори в Інст., а відїхали аж й в днію о 2 годині. Прощаючись з Едм. громадою, і дякуючи одні другим за гостинність, від Ам. Кружка з Федора говорили п.п. Ласківський і Магера, а за Дерекцію Інст. п. Шевчишин й від студентів п. Гуцуляк студент дентистики.

Гостина ся буде довго в памяти, як в Федорція так і місцеві, а се можна було завважити із прощання і прощання.

Не від річи буде згадати і се, що полостилися католики з свого приводу дуже на Федорцію, що вони не прийшли грати представлення до їх Нар. Дому, а до салі Інст. Грушевського — і щобо зробити збитки, як дітваки, — справили того вечера собі танці, аби відірвати публику.

Лиш так дальше панове, а вони „патріотична" маска скоро зуниеся з лица і ви опинетесь в своїй наготі, що вам лиш підпиштесь хоче!

Едмонтонець

ДЕЩО З БЕЛІС, АЛЬБЕРТА.

Подала п. Савулі Українському Адвокатові, від Товариства Просьвіти з Беліс.

Пословиця каже, „що свій як не заплаче, то хоч скривиться".

Помимо того, що деякі люди кричать на нашу інтелігенцію, то все таки бувають часи, що сі люди признають і інтелігентам рацію.

Товариство Просьвіти ім. Івана Франка, зачало розширати як найбільше свою просьвітну роботу і помок радами відчитів і представлень не обійшлось тим того, щоби не вилітлось нашій молодіжи і потанцювати.

Тому, що Товариство свої галі не має, попросило тимчасово одинка в п. Гревула, де відбувався забава. Та на нещастя того вечера загостив до нас поліцмен і зробив скаргу против п.Гревула, що не має лайсенсу на танці в галі. І коли прийшло заплачене до п. Гревула п. Гревул вдався до Товариства, але на спеціальнім мітінгу постановило помогти в обороні п. Гревула, та взяти на оборонця українського адвоката п. Савулу з Едмонтону.

Пан Савула взявся щиро до сеї роботи і залагодив справу так добре, що ніхто з нас не потребував тягатися по судах.

На сім місці я в імени Товариства, хочу скласти прилюдну подяку п. Савулі за те, що не взяв у нас за полагоджене справи ані цента, крім коштів, як телефон і корреспонденція.

За Товариство Просьвіти
Йосиф Яковчук, Секретар.

ЕДВАНД ДАССЯ ЧУТИ.

Едванд, Альберта.

Шановна Ред. „Н. П."

Прошу уділити мені трошка місця у вашій дорогій фармерській часописи, щоби познакомити український загал, що у нашій околиці живуть також укр. фармері.

Читаючи ріжні часописи і звичайно здибаю богато дописий з околиць про життє наших людий і роботу, яка в них робиться. Дібрав і я охоти написати дещо про нашу околицю, Едванд, де живуть майже всі українці, вмігрувавші з Буковини і Галичини.

Едванд є се маленьке містечко на далекій півночи, 10 миль на схід від Смокі Лейк. Є тут дві крамниці, Народний Дім, один зсипанець (елевейтор) і кілька мешканців. Під милі на полудне маємо також і школу в котрій учить п. В. А. Лесик.

Що до роботи просвітньої, то люди працюють що сили. Одно, що може посвідчити, що люди працють на просвітнім поли, то се є Народний Дім, котрий якраз в протягу одного року зачали будувати і скінчили. Наколи тільно завели стіни інсталювали дах, так в той час Тов. Просвіти взялось до українських представлень і так перше відограно на 25-го лип. 1922 р від того часу Тов. вже відограло других двоє представлень, тут на Едванд а раз на Белліс, на просьбу тамошнього Товариства. Щоби заохотитись загально і помогти нашій Читальни, Тов. устроїло „Комиковий Баль", на котрім зібрано около сто долярів. Всього доходу з представлень і забав при кінці минувшого року, ми зібрали майже триста долярів.

Не лишаються на заду і наші маленькі віціре-школярі. Вони також працюють, мабуть більше як старші, порівнюючи їх роботу до школи, бо через минувший рік устроїли два концерти і одно представлення. Більше успішним був другий концерт, котрий відбувся на 30-го грудня, тому, що школярі були лучше вишколені і програма була знаменито уладжена.

Молоді школярі вописались дуже добре і богато з них показали свої артистичні здібности, як в концертах так і представленню. Се був майже перший виступ наших діточок на сцені, де вони співали укр. пісні, як: „Не пора", „Ми гайдамаки", „Ще не вмерла" і т. д., також деклямували вірші Шевченкові і Руданського.

Не від річи згадати і про представлення п. з. „Сільська Наука", оригінал нашого учителя, котре відограно того самого вечера і випало бездоганно. Тут справді показались аматорські здібности у наших дітий, а головно у 13 літнього школяра Георгія Воланського, котрий своїми рухами і бесідою найбільше розсьмішував публику. Я вірю, що на будуче будем мати порядних аматорів, тільки трошка більше їх науки. На сих концерті і представленню зібрано $18.25, з котрих $11.00 пішло на Різдвяні дарунки для дітий. По скінченню родичі із своїми діточками розійшлись веселі домів.

Що до просьвітно-економічного руху то тут люди працюють, що їх сила, щоби поліпшити фармерський стан. Завдяки п. Ю. Сиротюка, люди в сій околиці поступили богато в фармі. Фактом є те, що в протягу одного року тут можна побачити богато модерних курників, для гусий і расових курий, від котрих отримують зиск через цілу зиму. Щоби поліпшити худобу, так як поліпшили куро, ми задумуємо дістати три расові бугаї. Наколи ми так зробимо, я свято вірю, що наше фармерство поліпшиться о сто разів, чим воно тепер є, а тоді будьмо певні, що єсли ми будемо мати те, чого край вимагає, тоді дістанемо добру заплату за нашу працю.

Отже фармері до просьвіти до організації, бо лиш організацією здобудемо правду і силу! Організуймося в сильну організацію, бо лиш організація побідить нашого ворога! — В. А. Л.

РЕДАКЦІЙНА ПОЧТА

Н. Шмир, Чілнари. В справі обмінки фармів поляднених фармерам, що хотілиб переселитися в північну Альберту, написано до Департаменту рільництва по інформації, і наколи їх одержимо повідомимо Вас. Передплату одержали, за що дякуємо.

„Таком Учасникови" Зборів Інст. Грушевського. — Ваша допись „Ліпше пізно чим ніколи" не пішла в се число задля браку місця. Спробуємо помістити в слідуючім числі.

Говерменські Фарми на Продаж

Провінціональне правительство Альберти оголосило, що демонстраційні фарми в Стони Плейн і Седжвіку, задумує продати, щоби тим робом зменшити видатки удержування таких фармів.

Демонстраційна фарма в Стони Плейн має 261 акрів, а фарма в Седжвік має 640 акрів.

М. СТАРК

Незвичайний Злодій

ДЕТЕКТИВНИЙ РОМАН

(Дальше)

—Прошу дуже! — сказав Крат, передав йому куфрик і запалив цигарку.

Тут зараз надїхало жовте авто. Воно мало число 555.

— Число яке нелегко забути!— в голос подумав Крат і кивнув шоферові.

Авто скинулось. Сторож услужливо відчинив його й подав Кратові куфрик.

— Чи ви маєте досить бензини? — спитав він шофера.

— Що-йно набрав.

— Місісіпі - Сквер! — повелів Крат і віднїс руку до капелюха, щоб одвітити на поклін сторожа.

Той стояв на пішоході й хвилю тримався за капелюх. За кілька хвилин жовте авто з Петром Кратом зникло за найближчим рогом. Останнє, що сторож бачив, було ясно освітлене число,

— 555! — сказав сам собі. — Це дійсно число, що не так легко забувається.

І з тим він задоволено поклентався вздовж улиці.

II

Другого ранку Борис Покер точно о девятій годині вступив у банку до свого приватного бюра й велів прислати до нього Петра Крата.

Місце Крата було порожнє.

— Ключі стирчать у грошевій скрині! — невдоволено сказав Покер, вийшовши до великої залі. — Скриня стоїть одчинена! Де ж пан Крат?

Другий касиєр злякано заметушився. Покер одним скоком опинився біля скрині, з силою відчинив головну шуфляду й поблід увесь! Шуфляда була порожня.

— Мене обікрадено! — сказав він тоді цілком спокійно, але по його голосу можна було пізнати, який він збентежений. — Мої панове, сеї ночі мене обікрадено на двадцять мілїонів!

— Він утік! — вирвалось у прокуриста, старшого пана, що стояв на чолі кореспонденційного відділу.

— Як ви смієте таке казати! — закричав на нього Покер, од злости почервонівши, як рак. — Пан Крат є джентлменом від голови до ніг. Ви всі можете собі брати приклад з нього!..

Тут його перервав перший телефонічний дзвінок. То в розпачі телефонувала Галя Крат. Її чоловік досі не приходив до дому. Хлипаючи, вона питалася, чи немає його в банку.

— На жаль, — одповів прокурист, — він ще сюди не прибув.

— Пан Крат сеї ночі не приходив до дому! — сказав він з надзвичайним задоволенням до свого шефа.

Той упав у крісло й почав витирати собі піт з чола. Видно було, що його сили кінчаються. То й не дивно, бо він сеї ночі так само мало спав, як і Галя Крат.

— Полїцію! — простогнав він. — Покличте двох комісарів, щоб вони склали протокол. Покличте Гарі Слема. Я заплачу йому,скільки він схоче, коли він зловить злодія.

Тоді він заплющив очі. Урядники, що стояли кругом і збентежено шепотіли між собою, глибоко йому співчували. Прокурист тимчасом зателефонував до полїції.

Тут прибіг засапаний сторож зі сторожевої компанії. Електрична сигналізація була непорушена. Другий касиєр оповів сторожеві, що се вночі сталося. Той аж підскочив.

— Пан Крат! — крикнув він. —О півночі він тут був. Я навіть поміг йому винести куфрик. Він сів у жовте авто. Воно мало число 555.

Борис Покер підвівся.

— Зачекайте тут на полїцію! — звелів він сторожеві; тоді він звернувся до прокуриста: — Їдьте до пана Монтана й розкажіть йому, що тут сталося. Як тільки протокол буде готовий, я сам до нього приїду.

Прокурист вийшов. Покер залишився там, де сидів, і лише зрідка похитував своєю сивою головою.

Через десять хвилин прибули комісари полїції, щоб списати протокол.

Сторож оповів, що знав.

Тоді прибув Гарі Слем, веселий Гарі, як його називали всі в Філадельфії. Це був гарний пан, більше про нього нічого не можна було сказати. Його гладко виголене обличчя було непорушне, а сірі очі мали чатуючий вигляд.

Обидва комісари з великою пошаною привіталися зі своїм славним колегою.

Слем поверхово переглянув протокол, трохи довше спинився на огляді банкових книг, прочім одначе не напав на жоднім фальшуванні Крата. На грошеву скриню він майже не поглянув.

— Пане Покер, ви сказали не не покликати,— сказав він коротко й приязно. — Перед кількома днями я вийшов з урядової служби й став вільним козаком. Але се не означає, що влада мені не помагатиме, коли я візьму що справу в свої руки. Що до гонорару за мою працю, то про се ми поговоримо, коли я зловлю злодія

— Мені більше розходиться о гроші, ніж о злодія, — визначив Покер

— Напевне він покрав гроші не для того, щоб кинути їх у річку!— засміявся Слем потішаючи. — Натурально, я принесу вам і злодія, і гроші.

— І ви його злапаєте? — спитав Покер, важко дихаючи.

— Надіюся! — відповів Слем просто. — Хіба що він утіче на місяць. Чи нас цей Петро Крат родичів?

— Молоду дружину! — відповів другий касиєр, випереджуючи свого шефа. — Вона щойно телефонічно запитала нас, чи ми не знаємо, де її чоловік.

— Дуже добре! — сказав Гарі Слем, натягаючи рукавички. — Я прохаю її адреси.

Він занотував собі помешкання, тоді став розпитувати сторожа про події минулої ночі. Потім він виміряв циркулем на мапі Америки круг навколо Філадельфії.

— Так далеко могло до ранку заїхати жовте авто 555, — пояснюючи сказав він комісарам полїції. — Телеграфуйте негайно до всіх міст, які лежать ближче цієї смуги. Що втікач назвав Місісіпі Сквер, то були з його боку тільки хитрощі, щоб затуманити нам очі.

Комісари пильно записали собі назви тих міст. Гарі Слем склав тимчасом нотатку, яку він передав полїціантам.

— Розшукати й дати до часописів! — звелів він коротко. — Як тільки що-небудь виявиться, повідомить мене на цю адресу.

З тим він їм показав адресу Галі Крат, яку вони собі також занотували.

Поки обидва комісари їхали до ти—службовці представляються полїції, а Гарі Слем цілою силою свого авта до маленької вілі, де Галя, все ще плачучи, марно чекала на свого чоловіка, Борис Покер прибув до контори Гай Монтана.

—Покер, Покер!—стрінув його грубий залізний король.—Це проклята історія. Що нам тепер робити?

—Я банкротую!—сказав Покер знищено.

На це Монтан ухопив його за гудзик від камізельки й закричав: —А мої двадцять мілїонів? Вони мені потрібні. Я числив на них.

(Дальше буде).

ДО ВІДОМА ВСІМ!

В виду того, що богато наших читачів запитують нас, чи ми маємо на продаж українські книжки і ми не можемо всім з осібна відповідати, подаємо ось тут спис книжок які можете дістати у нашій Редакції.

Борці за Правду	.50
Батьківщина	.25
Веснянний	.50
Боротьба за право	.05
Веселий Оповідач	.25
Велика Французька Революція	1.10
Відживлення	1.00
Вкраїні слуги	.25
Грішники	.50
Гамд	.05
Іван Дурак, — Толстой	.25
Дорога, — В. Стефаника	.50
Дарвінізм	.30
Домашний Лікар	.75
Де любов там і Бог	.15
Захар Беркут	.60
Звідки взялися назви „Русь" і „Україна" і що вони значать	.30
Здобуття Бастилії	.05
Зміряння Богів	.15
З лоскі Родини, повість в трьох томах, брошурована	1.50
в оправі	1.75
3 пора. —Ант. Чехова	.75
Історія Боротьби віри з наукою (Дрепер-а) брошурована	1.50
в оправі	2.00
Історія політичної економії	1.00
Історія Палестини	1.75
Історія Нової філософії	1.00
Культура, національність та організація	.50
Кайдашева Сім'я	.60
Казка про сотворене Світа	.15
Карло Маркс, його життя і наука	.15
Кара	1.00
Кухар	1.00
Кровавий Шлях	.60
Ковадло Пімста	.35
Листки	.25
Між Двох Сил—драма Винниченка	.50
Молода Україна—І. Франка	.50
Методична Граматика Української мови	.40
Моя популярність та инші оповідання	.75
Нечитальник—Леся Мартовича	.35
Нетра	.75
Наука про Народне Господарство	.25
Поняття Суспільність і Церква —М. Павлика	.05
Наречена	.15
Нація як правна ідея й інтернаціоналізм	.20
Наука про управу землі	.50
Нива	.10
Небо	1.00
Народність і її початки—К. Кавцалюкого	.25
Національна Економія—Конрада	1.25
Нарис Історії Західно-европейської літератури	1.25
На досвідку Нової Доби	.75
Нарис Українсько-руської літератури	1.00
Не підкупався Віді	.25
Нове життя і його новенур	.25
Нарис геології	.40
Оригінальний чоловік	.25
Огнем і мечем—2 части	1.00
Огні срібної ночі	.25
Палінька—в двох томах	.50
Про Українських козаків, Татар та Турків	.25
Поворот до місяця	.40
Про світ Божий	.40
Повстання народного господарства	.40
Пісні Щирої Любови	.50
Про Стрілецькій Варті	.40
Природні розмови про Еволюцію	.30
Про волю віри	.15
Про велику Французьку революцію	.10
Переказ Старинного Світа	.35
Початки Українського фемізії	1.00
Початки укр. соціялістичного руху в Галичині	.15
Пан Природа	1.00
Підземна Росія	1.00
Помада в зільнику	.15
Роги й Українн	.15
Суд чотирох	.40
Сміховинки або веселі вірші	.50
Сонячний Промінь	.30
Сорок тисяч миль під водою	1.00
Свята Інквізиція	.50
Соціольогія й соціальні науки	.25
Старинна Історія Східних Народів	1.00
Святочний Світ	1.00
Страйкер	.10
Таємниця Америки	.15

ТВОРИ ВОЛ. ВИННИЧЕНКА

Краса і Сила та инші оповідання	1.00
Голота та инші оповідання	1.00
Боротьба та инші оповідання	1.00
Кузь та Грицунь, та инші оповідання	1.00
Українська Граматика—Смаль-Стоцького і Гартнера	1.50
Уніа в Римом	.30
Фільозофія штуки	.50
Фільозофія культурної і соціальної Історії	1.00
Хлопська Послідість—В. Будзиновського	.55
Хитра Механіка	.15
Чотири казки—Івана Франка	.15
Чаги географічних відкрить	2.00
Що кождий фармер повинен знати	.25
Як повстала земля	.25
Як осягнути успіх	.20
Як кров кружить в нашім тілі і яка нам з неї користь	.15
Як люди навчались числити	.10

ХТО ЗАМОВЛЯЄ РАЗОМ КНИЖОК НА 5 ДОЛЯРІВ, ДІСТАНЕ 15 ПРОЦЕНТ ОПУСТУ, ХТО ВІД 5 ДО 10 ДОЛЯРІВ, ДІСТАНЕ 20 ПРОЦЕНТ ОПУСТУ, А ХТО ЗАМОВИТЬ БІЛЬШЕ ЧИМ НА 10 ДОЛЯРІВ ДІСТАНЕ 25 ПРОЦЕНТ ОПУСТУ.

Гроші і замовлення шліть на адрес:

"OUR PROGRESS"
10336 96th Street EDMONTON, Alberta.

Проти вивожування ліщин

На конвенції Стовариження канадійських люмберменів, яка відбувалась минулого тижня в Монтреалі ухвалено зробити кроки до заборони експортування лісових дерев, яких Канада через рідкування світами стратила сотками тисяч на Рідкімі Деревині, доказуючи, що тим викінчуєся ліси.

Прийде не задовго до того, що деревлині борони скасують Рідкімі Деревинн і тоді літвора прокляне їх на вікн.

ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ В АЛЬБЕРТІ ЗМЕНШУЄСЬ

Альберта сеї зими має далеко менше число безробітних чим минулої зими, як се виказують зібрані цифри. Минулого року в сім часі мала Альберта 8758 безробітних, а сего року тільки 1175.

На конференції про безробіття яка відбулась недавно в Кальґарі, й на ній були—премієр Ґрінфілд і міністер публичних робіт п. Рос, премієр Ґрінфілд заявив що він має надію, що кождий здібний до праці мужчина зможе сеї зими знайти заняття, понаки кого робіт заоторвало провінціональне правительство, а також беруть контрактори до зі[illegible], а незадовго буде запотребування робітників при лєзінодорожних роботах.

Брукуть Інженерата Худобу

На вітвиху сеї годовців живого світа Західної Канади відбувалися недавно в Бельґарах, ухвалено домагатися в Домініального правительства, щоби оно призначило інспекторів, які би мали гребдувати всю худобу, яка буде вивозити з Канади до Великої Британії.

Спис жертводавців на Інститут ім. Грушевського в Едмонтоні, які зложили подані суми в виді наладки підчас Різдвяних Свят в Едмонтоні.

Романюк Ст.	1.00
Кісюк о. О.	2.00
Романюк В.	.50
Дубровскі І.	.25
Старчук Ф.	.50
Корнута Г.	.25
Клепарчук Ф.	1.00
Яхніцкий М.	1.00
Семенчук Ол.	1.00
Григорак В.	1.00
Малачук	.50
Андрійчук	.50
Яницкий П.	1.00
Вітюк	.50
Шевчук Ст.	.50
Павлюкова Мар.	1.00
Форона Гал.	.50
Ватюк Анд.	2.00
Ясенчук Іван	1.00
Рарагонський Д.	2.00
Рудик П.	1.00
Никифорук Іван	5.00
Чепіль Василь	1.00
Малачук	1.00
Фвульський	.50
Питан Ф.	1.00
Демчишин Я.	.75
Григорачук	.75
Немчак Ст.	2.00
Вошарук Ел.	2.00
Лазорук Марія	1.00
Катич Іван	.75
Янчишин В.	2.00
Воронський П.	.50
Никифорук Н.	1.00
Смолюк П-ні	.25
Краківський Гр.	1.00
Фербей Д.	5.00
Гонда М.	1.00
Гонда П-ні	2.00
Онищук Ф.	2.00
Онищук Іван	1.00
Смилюк Н.	1.00
Заярич М. П-ні	2.00
Данильчук П.	1.00
Грешук П.	1.00
Лукашевич Л.	1.00
Ковальчук Ю.	1.00
Лазарук Ю.	5.00
Рарагонський Д.	1.00
Пронюк Д.	5.00
Лукашук	1.00
Стечишин Т.	5.00
Ільба Сильв.	1.00
Масюк Вас.	1.00
Гнатишин М.	3.00
Паламар Т. П-ні	1.00
Гринчишин І.	2.00
Міськів П.	1.00
Гнатюк Анд.	1.00
Вацик П.	1.00
Мельник П. П-на	1.00
Міськів Н. П-на	.50
Галабіцкий В.	2.00
Немчак Л. П-на	1.00
Воробець Іван	1.00
Заярич Іван	1.00
Дорош П.	.90
Сиротюк М.	1.00
Сиротюк Пав.	1.00
Сиротюк Ю.	2.00
Батюк А.	.50
Трофим П.	1.00
Гуцуляк П.	1.00
Вук П.	1.00
Бабюк П-ні	2.00
Содоман К. П-ні	5.00
Довганюк Ст.	1.00
Житарук В.	.50
Якубець	.25
Палатнюк Іван	2.00
Мельничук Ф.	1.00
Ілащук П-ні	.55
Яківюський П.	5.00
Николайчук	1.00
Данелюк Вас.	1.00
Романюк П.	1.00
Черкаський	1.00
Калинюк Вас.	.50
Геник Іван	1.25
Калинюк Іван	.50
Савіцкий Г.	1.00
Калинюк П.	1.10
Демко Кост.	.50
Сафтюк Іван	1.00
Осипчук Дм.	1.00
Пилипюк Іван	1.00
Фічук Василь	1.00
Саидуляк Ник.	5.00
Остряжнюк Н. М.	5.00
Кузик Ю.	5.00
Кузик П-ні	5.00
Кіріяк С.	2.00
Гуцул О.	1.00
Драган Ю.	1.00
Бурак М.	1.00
Краківська Ан. П-на	.50
Мельник П.	5.00
Соломян Анд.	5.00
Танасюк Ст.	5.00
Данилович Д.	2.00
Данилюк Пет.	1.50
Чайка Юр.	1.00
Драпіка Зах.	.50
Бойчук Іван	7.00
Ластівка Пет.	2.00
Стадник Мих.	5.00
Шурко Д.	2.00
Онищак Анд.	.50
Гадевіч Анд.	.50
Камінські Вас.	1.00
Токар Іван	1.00
Фербей Фед.	.50
Дзюба Фед.	1.00
Кінаш Ник.	.75
Боренець Сем.	.75
Бойкович Ол.	1.00
Теплицюк Пет.	.25
Данилович Мих.	2.00
Соломян Катер.	.50
Зваць Іван	3.00
Ковалишин Іван	2.00
Геник Іван	1.50
Дацюк Іван	1.00
Климюк Мих.	1.00
Святинчук Вас.	1.00
Гунька Вас.	1.00
Юрчак Іван	1.00
Олійник Іван	1.00
Нагорняк Вас.	1.00
Крулік Яків	1.00
Котюк М. П-ні	1.00
Семенюк Дм.	1.00
Грошко Гр.	1.00
Дерко Мих.	1.00
Іваніцкий Дм.	.50
Безіменний	2.00
Штипаник Ів.	.25
Вінович Вас.	1.00
Чехадин Вас.	3.00

Др. ІВАН ОРОБКО
Лікар, Хірург-Оператор
Специяліст від жіночих слабостий
[illegible] Bldg.
EDMONTON ALTA

ТРЕБА

Українсько-анґлійського учителя з II або III класом сертифікатом, до Школи Стадний, ч. 1917. Помешкання коло школи. Платня після угоди.

Науку можна почати 1-го марця. Зголошуватися до:

ALEX WALCHUK, Chairman
Moningville, Alta.

ОГОЛОШЕНЕ!

Пов.—Студенти в Едмонтоні.

Потрібно учителя до школи „Біле Рендж" ч. 2888, котрий має 2-гої класи сертифікат.

До почти дві милі, до штору сім миль, до міста Вермілійон 38 миль.

Школа в добрім місци, добра керниця, помешкання коло школи 2 рум і добре умебльоване, діти всі українські. Школа починаєсь 1-го марта. Платня після згоди.

По-близші інформації прошу написати до мене, або хто близше дістать місце сеї школи і продовжати довший час, то прошу чим скорше написати.

Dm. Jaruminvicz, Sec-Treas.
Gratz, Alta.

ВАМ ТРЕБА НА ЗИМУ
доброго й теплого убрання й тому не забувайте, що ми робимо убрання і зимові плащі (оверкоти) з найдобірших і найкращих сукон.
НАЙНОВІЩА МОДА ПРИСТУПНІ ЦІНИ
Прайсаємо заношения з провінції і виконуємо роботу на час.
THE EXPERT TAILORS
9606 Jasper Ave. (Gibson Block) Edmonton, Alta.
Д. ПРОНЮК, Властитель.

Новоотворена
Центральна Турецька Купальня
Турецькі, Електричні, Туші, Сірчані і Водяні купелі.
ЕЛЕКТРИЧНІ І МЕДИЧНІ МАСАЖІ. СТАВОК до ПЛАВАННЯ
Отворено Днями і Ночами. Обслуга Першої Класи
CENTRAL TURKISH BATHS
На полудне від Джаспер Бевер стріт. Телефон 6332

Українці Альберти
у всяких адвокатських справах будуть совісно обслужені в канцелярії:
DAWSON & DARLING
з якими працює український правник Ю. Шкварок М.А.
EMPIRE BLOCK, на розі 101 стріту і Джаспер Аве.
Резиденція Ю. Шкварка під ч. 9517—102а Аве., від блока від Української Книгарні на схід.

Др. Буланжи
СПЕЦІЯЛІСТ В ХІРУРГІЇ І ЖЕНСЬКИХ СЛАБОСТЯХ
Лабораторія заосмотрена „ІКС-РЕЙ" машиною.
Практикант паризьких шпиталів
Лічить жуловані рани зорові
Телефон 2009
10011 Jasper Ave. Edmonton.

E. C. C. LTD.
Під управою Григорія Михайлишина
Одинока українська фабрика „Овер-олів", Робочих сорочок і Штанів, в Канаді. Українські селянарі повинні купувати менші товари лише в українській фабриці.
Economy Commercial Co. Ltd.
10667 97th St. PHONE 4511 EDMONTON, Alta.

ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ
Phone І. Г. ГАРЕПИ 4346
ГЕНЕРАЛЬНИЙ СКЛЕП
Женські одіння і головний вибір обуви, так женської мужеської, як і діточої.
10023—101 Стр. Німьма дверей на пол. від Ст. Джеймс Готелю

Коли Вам Треба направити Чоровики
удавайтеся до шевця, де дістанете повне вдоволення!
НАША РОБОТА Є ПЕРШОЇ КЛЯСИ
НАШІ ЦІНИ УМІРКОВАНІ
ALEX. HAMERNYK
10323 96 St. EDMONTON.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ В МОНДЕР, АЛЬТА
має на складі всякого рода книжки, шкільні приборки, фонографи, рекорди, як також всякі українські газети.
Маємо також всякі свічки, цукорки, магічні валтися і т. п.
КОЛИ ВИ В МОНДЕР, ЗАХОДІТЬ ДО НАШОЇ КНИГАРНІ.

Наш Поступ
NASH POSTUP—OUR PROGRESS
ЧИСЛО 7. РІК I. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, ВІВТОРОК, 20-го ЛЮТОГО, 1923. EDMONTON, ALBERTA, TUESDAY, FEBRUARY 20th, 1923. VOL. I. No. 7.

Німеччина Починає Французів Дразнити

Подорож Канцлера Куна і Стеннеса по окупованій терітерії виправаджує французів з рівноваги

УНІЙНІ ПРОВІДНИКИ КАЖУТЬ ФРАНЦУЗАМ ЗАБИРАТИСЯ В СВОЯСИ

Ситуація на Близькім Сході і в Німеччині, на яку від сего пору найбільше звернені очи цілого світа, мало чим змінилась минулого тижня на ліпше і взагалі марево з европейського овиду не дуже ще минає, а противно. Положення на ту турецького фронту на Близькім Сході, так і напружене ситуації між Німеччиною а Францією погіршаються дуже чорнішими хмарами і цілий світ з завертом дух жде виникнення дальшого погіршення дня і далі.

Аліянти мотиви є собі тим, що кожда на наближеному справи на Близькому Сході не так ясно припиняють, хоч ситуація з окупацією Рурщини і Надренії стає з кождим днем гострійшою орішок до розкушення, а розкусити той оріх треба. Аліянти мусять рішатися або в одну або в другу сторону, бо так як ситуація в окупаційній Німеччині представляється, бо війна між Німеччиною а Францією є мало що не на кінці вістря ножа.

В Рурщині і Надренії ситуація прибирає чимраз гранічний характер: розруха й обурення німецького народа проти окупантів прибирають з кождим днем грізніші розміри і нема дня, щоби в тих округах не було страх в найкі або життю. Анархія в окупованих районах зростає, бо всі Німці не хотять слухати Французів, ані Французи Німців. Великі заколки там дійшли до звичайнісінької нулі, і їх місце заступають шпента і оружжя. Французи поступають так далеко в розпорядкуванню в окупованих областях, що навіть заборонили німецьким судам карати осіб за переступства німецьких законів й такі узнає Німеччина собі толкує, що Французи хотять завести в окупованих теріторіях деморалізацію й ослабити всякий німецький авторітет і тою дорогою опісля приневолити німецьке населене до послуху.

Німці ж з другої сторони приготовляються на всякі евентуальности і щоби протиставити французьким окупантам в їх замірах, покликовують тайні організації, яких ціллю є—карати кождого такого Німця, що понижиться піддаватись французьким наказам, а навіть кленують карами зичом.

Самі від себе підрубують галузку

Щоби приневолити Німеччину до послуху, Франція береться збільшити в Німеччині економічну нужду в той спосіб, що не хоче допустити з Рурщини вугля в глуб Німеччини, паралізуючи німецьку індустрію, але рівночасно й сама Франція не годна вивезти вугля в свій край, бо з вистоки індустрії наступила деморалізація транспортації, на яку французький кабінет звертає дуже пильно свою увагу і щоб зреорґанізувати ходу і зелізничу комунікацію, Франція спровадила в Рурщину 10,000 французьких зелізничних робітників, але через обурення Німців ще більше зросло, і в відповідь на французьку господарку організують страйки і саботажі, в яких Французи не можуть дати собі ради. Бо провідники тих страйків навіть не хотять з французькими окупантами говорити о якій небудь згоді, хіба що ти заявлять, що Французи мусять забиратися з своєю, бо і так нічого з Рурщини не дістануть.

Британські робітники проти окупації Рурщини

Як в Парижи, так і в Лондоні справа окупації Рурщини не сходить з денного порядку в парламентах і всякі сподіваються, що слідуючі дни принесуть [illegible] інтересні наслідки з тих обрад.

В Британськім парламенті, який отворився [illegible], [illegible] прийнявся собі [illegible] до окупації і одні посли взялися навіть критики на французьку політику Пуанкаре, кажучи, що він забіжився за далеко, другі знов виправдують крок Франції і кажуть, що Пуанкаре не дійшов там де повинен.

Британська робітнича репрезентація в парламенті зайняла сильну опозицію на видофамним французьким окупаціям в окупованій терітерії і каже, що [illegible], що в її змаганнях підіпруть ліберали на чолі з Сер Джоном Саймоном, який також виголосив минулого тижня промову на адресу Франції критикуючи остро її за напад в Рурщину і Надренію.

Німеччина зачинає дразнити Францію

Та коли в Франції і Англії розбирають справу окупації зі всіх сторін — (Франція, як би успішніше стягнути з Німеччини відшкодовання, а Англія розбирає в юридичних питаннях над окупацією), — то Німеччина не знала як довго її ще доведеться чекати на прихильне залагоджене справи, рішилась практикувати пасивного відпору проти французької окупації, і подаються сій окупації троха ближче в зуби.

Початок зроблено тим, що перед минулого тижня по окупованій теріторії подорожували сам канцлєр Куно і Стайнес, який є властителем дуже великого числа фабрик в тім районі. Їх присутність дуже підносила на дусі німецький народ, який тепер находиться під французьким чоботом, а се так обурило французьких окупантів, що генерал Де'Гоуті сказав, що коли в окуповану теріторію відважуться ще приїхати які міністри, то він їх заарештує.

Щоби спробувати рішучости Французів, Німеччина знова рішилась вислати туда двох міністрів, а те п. п. Северінга, пруського міністра і Д-ра Валтера Лотра, адміністратора наміщи. Час їх відїзду має держатись в повній тайні, але міністри заявили, що навіть вони вступлять на землю окуповану Францією, то всесін не будуть тайти свою присутність там.

„На случай арештування міністрів, як то грозив французький генерал", — заявив канцлєр Куно — „можна буде сподіватись інтересних наслідків".

Поновлення на пів весною

ДІЗЕЛЬДОРФ, 16-го лютого. — Арештовання і всякі нові розпоряджения в Рурщині є так численні, що цілий район виглядає, як би находився в огні війни. До Есену прислано дві компанії французької інфантерії, щоб зайняли міський будинок, і сі французькі жовніри є найменшими байонетами розбігались по склепах і ресторанах та забирали що їм попало під руки.

Се викликало в населенню сильно обурююче напруження і німецькі націоналісти влаштували устроїти велику демонстрацію проти наїзників, та Франція запобігла тій демонстрації, прислуживши більше військових відділів.

Брак поживи непокоїть Французів і Німців

ДІЗЕЛДОРФ. — З причини деморалізованої транспортації в Рурщині, дається відчувати великий брак поживи, який напоминає стражу однаково, як Французам так і Німцям. Ціни на споживчі артикули підносяться скоро в гору, а деяких товарів неможна дістати за жадні гроші.

Німці говорять, що спекулянти користаючи з безсильности населення вигорожують ціни, а за се вина може спадати на окупантів.

Гавети домагаються, щоб власти показали драстичні кроки проти спекулянтів та наложували великі кари на них.

Есеен і Дизелдорф, як обчислено, мають поживи лише на десять днів.

ЧОГО МОЖЕ СПОДІВАТИСЯ „РАДЯНСЬКА" УКРАЇНА

Ілюстрація представляє [illegible] у Владивостоку, яка по прилученню Далеко Східної Републіки (Сибіри) після [illegible] [illegible], щоб закріпити власть Совітської Росії.

Після [illegible] дарунку неки "обдарила" Росія "радянські" краї [illegible] Україна, Білорусь, Грузія і т. п. і рішила прилучити їх до московського центра, що й власне Росія береться переводити в життя і не радянська „Радянська" Україна може сподіватися таких гостий як ось Владивосток і в Півночі та Хадинов.

УВАГА ВСІМ ТИМ, ЩО ЩЕ НЕ ЗАПЛАТИЛИ ЗА „НАШ ПОСТУП"

Сим повідомляємо всіх тих, що ще досі не заплатили своєї передплати на „Наш Поступ", що по розісланню до них ще сього числа і числа 8-го, газети більше слати не будемо, і тому хто не хоче аби йому перервати посилку газети, нехай буде ласкав заплатити, [illegible].

Франція ухвалила для Польщі пожичку

ПАРИЖ, 15-го лютого. — Французький парламент ухвалить вині Польщі пожичку в сумі 400 мільйонів франків, щоби, як се уряд заначив, поліпшити польське фінансове і економічне положення так, аби Польща могла заняти належне їй місце в сімї народів і сповнити ролю, яку сеже її географічне положення на неї вкладає.

Голосів за пожичкою було 515, проти 68. Ті, що голосували проти пожички гостро атакували французький уряд за се, що Франція будучи сама в довгах по уха, жичить Польщі грошей, на що Пуанкаре відповів: „Ми жичимо гроші приятелеві в потребі. Се є одиноке пояснення, яке можу дати противникам такої пожички".

Верегін називає нисоідів звірями

Духоборська комуна в Гренд Форкс, В. К., завдала шкільним властям того місточка не трохи клопоту, коли вони пробували силоміць стягнути з комуни грошеву кару за непосилання до школи дітий.

До „війни" між Духоборами а Шк. Радою прийшло з того, що вони відказалися посилати своїх дітий до публичної школи, за що Рада Шкільна засеквеструвала їх трое і хотіла спродати, щоби стягнути кару в сумі 500 дол. Коли вже остаточно трое мав бути проданий, Верегін заплатив кару, але сказав, що він піде до Вікторії, щоб справу предложити перед міродайними кругами і запевнив Раду Шкільну, що він їм покаже де право вінчинаєся а де кінчиться, доказуючи, що так, як Духобори не приняли канадійського горожанства, то й не допустять до того, щоби на них накладувано кару законами, яким вони не піддаються, так довго, як довго вони не поповнили нічого кримінального.

В переписці з Радою Шкільною, Верегін [illegible] не їдять мяса, курять, пють алкоголь, то у них є інстинкт звірячий, бо навіть уважають убійство людей законними, та подібні до драпіжних звірів, як кіт, тигр, вовк і пр. і тому він (Верегін) чуєсь [illegible] законами, які вложують такі люди, що їдять мясо.

„Коли учителі, що учать духоборських дітий їдять мясо, то як він може виховувати курят"? —питав Верегін Шкільну Раду.

Трубчака засуджено на 7 літ вязниці за підпал

Минувшої суботи засудив судия Тиса в Вищім Кримінальнім Суді в Едмонтоні Михайла Трубчака на 7 років вязниці, за підпалене свого склепу, який находився при 95 ул., сподіючися в той спосіб дістати від асекураційної компанії відшкодовання.

Склепок у помешканю Трубчака горів 29 грудня м. р. над ранком і був заасекурований на $5,350.

Трубчака засуджено на підставі зізнань поліції і огневої сторожі, які ствердили, що знайшли в будинку шість місць де був підложений огонь. Будинок не зістав огнем дуже знищений, позаяк огнева сторожа вгасила огонь, ще заким получи не обняв цілого будинку і тому власне в кінці відкрити ті місця де огонь був підложений.

Трубчак пішов відсиджувати кару до Прінц Алберт.

ЗАХІДНІ ПОСЛИ ДОМАГАЮТЬСЯ ЗНИЖКИ

ОТТАВА.—Західні посли, а то п. Дж. А. Кларк з Бурард, Б.К., і п. Д. М. Кенеді з Едмонтону, предложили парламентови резолюції, в яких домагаються, щоби фрахтова оплата з степових провінцій до побереж Тихого Океану, через Брітіш Колюмбію зістала знижена, так як до східних портів.

Вісти з Провінціонального Парляменту

Четвертий тиждень засідання альбертійського Сойму був одним з інтересніших, як для послів правительственних і опозиційних, так і для публики. Того тижня велася одна з довших дебат над Пшеничною Радою (Гвіт Борд) через повних пять днів, в якій майже кождий посол забирав голос, та висказував свою опінію про Пшеничну Раду. Дебата скінчилась тим, що ухвалено резолюцію внесену правительственною стороною, як поправку до внеску п. Мармаля, опозиційного посла, якою заявлено, що правительство порозуміється з прочими провінціями в справі основання Пшеничної Ради ще до слідуючої осени.

По скінченню дебати над Пшеничною Радою, засідання парляменту знова заповідалось бути одним з дуже інтересних сього тижня над резолюцією внесеною п. Сміт, фармерським послом з Редкліф, в якій то резолюції він вимагає щоби правительство переводило як найстисліще розслідження діяльности збіжевих торговців в Альберті, яких п. Сміт, на підставі напрасних заяв („Ефіджитс") обвиняє за переступлення канадійського збіжевого закона.

На запит п. Міллса про [illegible] Кінематографів (Мувінг Пікчерс), відповідь була, що минувшого року 1922 платило людей заплатних в тім Році було менше чим в р. 1921.

На запит п. Девідсона, шкільного посла з Кальґар, скільки правительство видало грошей на пожичку для студентів нормальних шкіл в Альберті, відповідь була слідуюча: Правительство почало давати пожичку 1919 р., яка виносила того року — $28,971, в 1920 р. пожичка виносила $58,400, в 1921 р. пожичка виносила $83,794.90, а в 1922 р. виносила $170,601.30. Число студентів, що побирали таку пожичку від правительства було: в 1919 р.—145, в 1920 р.—242, в 1921 р.—305, а в 1922 році 661 студентів.

Сума яку студенти мали заплатити в 1922 р. виносить $62,550.50. Сума сколектована в 1920 р. була $13,991.50, в 1921 р. сколектовано $13,366.96, а в 1922 р. сколектовано $63,700.41.

Премієр Ґрінфілд заявив вчера, що по укінченню сесії Альберти, Саскачевану і Манітоби, премієри всіх трох провінцій відбудуть спільно конференцію з справі заснування "Гвіт Борду", в недалекій будучности.

Збіжеві Ціни в Едмонтоні

ПШЕНИЦЯ —	
№ 1 Нордерн	90
№ 2 Нордерн	87
№ 3 Нордерн	83
№ 4 Нордерн	77
№ 5 Нордерн	71
№ 6 Нордерн	62
Фід	54
ОВЕС—	
№ 2 С. В.	40
№ 3 С. В.	37
Екстра № 1 фід	37
№ 1 фід	35
№ 2 фід	33
ЯЧМІНЬ—	
№ 3 С. В.	62
№ 4 С. В.	43